

Møte tirsdag den 29. april 2008 kl. 18

President: Berit Brørby

Dagsorden (nr. 26):

1. Innstilling fra familie- og kulturkomiteen om lov om endringer i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester mv. (Omsorgen for enslige, mindreårige asylsøkere inntil bosetting eller retur)
(Innst. O. nr. 48 (2007-2008), jf. Ot.prp. nr. 28 (2007-2008))
2. Referat

Presidenten: Representanten Robert Eriksson vil framsette et representantlovforslag.

Robert Eriksson (FrP) [18:01:05]: Jeg har gleden av å framsette et representantforslag på vegne av representantene Carl I. Hagen, Kenneth Svendsen og meg selv om lov om endring av lov av 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser.

Presidenten: Lovforslaget vil bli behandlet på reglementsmessig måte.

Sak nr. 1 [18:01:39]

Innstilling fra familie- og kulturkomiteen om lov om endringer i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester mv. (Omsorgen for enslige, mindreårige asylsøkere inntil bosetting eller retur) (Innst. O. nr. 48 (2007-2008), jf. Ot.prp. nr. 28 (2007-2008))

Presidenten: Etter ønske fra familie- og kulturkomiteen vil presidenten foreslå at taletiden begrenses til 40 minutter og fordeles med inntil 5 minutter til hvert parti og inntil 5 minutter til statsråden.

Videre vil presidenten foreslå at det gis anledning til replikkordskifte på inntil fem replikker etter innlegget fra statsråden innenfor den fordelte taletid.

Videre blir det foreslått at de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

– Dette anses vedtatt.

May Hansen (SV) [18:02:58] (ordfører for saken): SV er glad for at vi nå behandler en endring i barnevernsloven hvor vi styrker rettighetene til enslige mindreårige asylsøkere. Norge er blitt kritisert av FN for å diskriminere disse barna.

Forslaget ble fremmet flere ganger i forrige periode, og det ble flertall for at enslige mindreårige asylsøkere skulle inn under barnevernets omsorg, på slutten av forrige stortingsperiode. SV er glad for at Regjeringa følger opp dette og Soria Moria-erklæringa.

Komiteen er langt på vei enige om å styrke disse barnas rettigheter, og vi står sammen om veldig mye. Det er

barn og unge som har kommet til landet uten foreldre og foresatte. Det er barn med ulik bakgrunn og livserfaring. Men uavhengig av bakgrunn er de i en sårbar situasjon som følge av at de har forlatt sin familie. De har behov for beskyttelse, omsorg, trygghet og tett oppfølging i påvente av behandling av asylsaken og etterfølgende bosetting eller retur.

I budsjettbehandlingen for 2006 ble det vedtatt at barnevernet fra høsten 2007 skulle ta over omsorgen for enslige mindreårige asylsøkere under 15 år i fasen fram til bosetting i en kommune eller retur. Ansvaret for gruppen over 15 år skulle bli overført til barnevernet fra utlendingsmyndighetene, og i budsjettet for 2008 ble det satt av 5 mill. kr for å starte arbeidet med overføringen. Det ble forutsatt at ansvaret for gruppen enslige mindreårige asylsøkere over 15 år ble overført til barnevernet så snart som praktisk mulig i 2009.

Det vedtas nå et nytt kapittel 5 A om omsorgssentre for mindreårige i lov om barneverntjenester av 17. juli 1992 nr. 100. Ansvaret foreslås lagt til den statlige regionale barnevernsmyndigheten.

Komiteen understreker at omsorgssentrene skal være særlige barnevernsinstitusjoner for enslige mindreårige asylsøkere under 18 år regulert av barnevernsloven. Tiltauet omfatter inntil videre kun de som er under 15 år, men alle enslige mindreårige asylsøkere under 18 år skal ges tilbud om opphold på et omsorgssenter.

For å ivareta barnas rettssikkerhet skal det oppnevnes verge/hjelpeverge ved ankomst til Norge. Statlig regional barnevernsmyndighet skal ha ansvaret for at det etableres og drives omsorgssenter. Dagens bestemmelser for barnevernsinstitusjoner skal gjelde for å ivareta barnas rettigheter, tilsyn, kvalitetsskrav og godkjennung av private og kommunale aktører. Alle enslige mindreårige asylsøkere skal ha de samme rettigheter som andre barn i Norge uten foreldre eller foresatte.

Enslige asylsøkere som utlendingsmyndighetene i forbindelse med registrering av asylsøknaden mener er under 18 år, skal umiddelbart få opphold på et omsorgssenter. Barna må vurderes individuelt, slik at den enkeltes behov for tilpassede tiltak blir ivaretatt. Statlig regional barnevernsmyndighet skal innen seks uker etter barnets ankomst til omsorgssenteret treffen et oppfølgingsvedtak. Vedtaket skal være et enkeltvedtak som følger reglene i lov om behandlingsmåten i forvaltningsaker av 10. februar 1967, og det kan påklages til fylkesmannen.

Forslag til vedtak utarbeides i samarbeid med barnet og vergen. Taushtsplikt og krav om politiattest for dem som skal utføre tjenesten eller arbeide for et omsorgssenter, foreslås regulert tilsvarende som for de ordinære barnevernsinstitusjonene. Omsorgssituasjonen for de enslige mindreårige asylsøkerne over 15 år må nå følges nøy i påvente av at ansvaret for også denne gruppen overføres til barnevernet. Hvis et barn ikke vil bo på omsorgssenteret, må den kommunale barnevernstjenesten vurdere vedtak om plassering etter bestemmelsen i barnevernsloven kapittel 4.

Enslige mindreårige asylsøkere skal høres på lik linje med andre barn som er under barnevernets omsorg.

Hvis det er mistanke om menneskehandel, må omsorgssentrene straks varsle både det lokale politi og barnevernet for å vurdere barnets risikosituasjon og behov for tiltak. Hvis barn forsvinner fra et mottak, må det straks iverksettes etterforskning og leteaksjoner.

Jeg vil også understreke at komiteen mener at det bør stilles krav om politiattest for verger for enslige mindreårige asylsøkere. Vi ber Regjeringa vurdere om det er mulig å innføre et krav om politiattest før arbeidet med ny vergemålslov er ferdig.

Gunn Karin Gjul (A) [18:08:23]: Unger som kommer alene til Norge som asylsøkere og flyktninger, er definitivt en svært sårbar gruppe, som trenger helt spesiell hjelp og oppfølging. Vi vet ikke hva de har med seg i bagasjen av traumatiske opplevelser og inntrykk. Bare det å bli atskilt fra foreldre og omsorgspersoner er i seg selv en sterk belastning for et lite barn. Disse ungene trenger beskyttelse og er i tillegg en gruppe som er svært utsatt for kyniske menneskehandlere. Siden desember 2007 har enslige mindreårige asylsøkere under 15 år fått et tilbud og blitt tatt hånd om av barnevernet ved omsorgssenteret på Eidsvoll. Fra påske er enda et senter blitt etablert i Skiptvet i Østfold.

Det Odelstinget i dag skal vedta, er et nytt kapittel, kapittel 5 A, Omsorgssentre for mindreårige, i lov om barneverntjenester. Dette innebærer et lovfestet ansvar for statlig barnevern til å gi mindreårige enslige asylsøkere et bo- og omsorgstilbud i form av et opphold i et omsorgssenter for mindreårige. Fram til i dag har ansvaret og kvaliteten på det tilbuddet som har vært gitt til enslige mindreårige asylsøkere i mottakene, i svært liten grad vært regulert i lov eller gjennom regler eller forskrifter. Det samme gjelder disse ungene sin rettssikkerhet under oppholdet. I flere år har det vært kraftig kritikk av forholdene for enslige mindreårige asylsøkere i statlige asylmottak. At enslige mindreårige asylsøkere på asylmottak ikke har samme kvalitet på tilbuddet som barn på barnevernsinstitusjoner, har også vært kritisert av Forum for barnekonvensjonens gruppe om barn i utlendingssaker. I FNs barnekomite ble det uttalt i 2005 i den landrapporten som ble laget av Norge, at tilbuddet i mottak bør forbedres både når det gjelder ressurser og ansattes kompetanse. De mente også at tilbuddet som gis til disse barna, bør være på samme nivå som i institusjoner innenfor barnevernet.

I forbindelse med budsjettet for 2007 vedtok flertallet i Stortinget at barnevernsmyndighetene skulle få ansvaret for mindreårige asylsøkere under 15 år, for deretter å ta ansvaret for dem under 15 år i løpet av 2009. I budsjettet for 2008 er det satt av 5 mill. kr for å forberede overtakelse av den eldste barnegruppa. Målsettinga med barnevernets overtakelse er å gi disse ungene et bo- og omsorgstilbud som ivaretar deres helt spesielle behov, og som dessuten er et like godt tilbud som det som andre unger som barnevernet har ansvaret for, får.

Vi vet at flertallet av enslige unge asylsøkere får innvilget sine asylsøknader. Det er derfor viktig at disse ungene så tidlig som mulig får et tilbud som kan bidra til å forebygge psykososiale problemer og kriminalitet og dessuten bidra til en god oppvekst og bosituasjon i Norge – el-

ler en best mulig retur til hjemlandet for det mindretallet som ikke får opphold.

Gjennom høringsprosessen har det vært en debatt om hvordan barn ved ankomst til Norge skal overføres til omsorgssentrene. Skal det gjøres gjennom et enkeltvedtak, jf. barnelovens kapittel 4, eller skal de overføres direkte til et omsorgssenter? Arbeiderpartiet er enig med departementet i at dette er en gruppe som skiller seg klart ut fra den situasjonen som andre barn som ivaretas av barnevernet, er i. Disse ungene har kommet til landet uten foreldre. De res forhistorie og individuelle behov er helt ukjent. De har ingen eller liten kjennskap til språket eller landet. De har ingen lokal tilknytning, og de er alle i landet midlertidig i påvente av behandlingen av deres asylsøknad og avgjørelsen om hvorvidt de skal få bli i landet eller ikke. Ergo vil, for de aller fleste av disse ungene, en umiddelbar plassering på et omsorgssenter for mindreårige ved ankomst til landet være det aller beste. Dersom det først skal treffes individuelle vedtak, må ungene vente før de får et forsvarlig tilbud. Ved et individuelt vedtak må de kommunale barnevernstjenestene først bruke tid og ressurser på å undersøke og vurdere om det enkelte barn har behov for tilbud, og deretter treffen vedtak. En plassering på et omsorgssenter sammenholdt med at det innen seks uker etter barnets ankomst til senteret treffes et oppfølgingsvedtak, vil gi ungene den beste omsorg, oppfølging og rettssikkerhet.

Gjennom den loven vi vedtar i dag, vil vi ta et langt skritt for å sikre barn som er svært utsatte og sårbare, gode og trygge vilkår etter ankomst til Norge.

Karin S. Woldseth (FrP) [18:13:42]: Det er godt når noe endelig faller på plass, og det kan vi vel si gjelder denne saken. Fremskrittspartiet har i budsjettforslagene sine de siste ti årene fremmet forslag om at enslige mindreårige asylsøkere skulle ligge under barnevernets ansvar, og nå skjer det – dessverre ikke for alle mindreårige ennå, og ikke på den måten Fremskrittspartiet hadde ønsket seg, men dette er likevel en betydelig bedring. Jeg vil si takk til saksordføreren, som har jobbet fram et stort sett samstemt utkast fra komiteen.

Det vi finner som den største mangelen ved denne proposisjonen, er at det ikke er likhet for loven i Norge. Vi diskriminerer åpenlyst de barna som kommer hit som enslige mindreårige asylsøkere. Vi gir dem ikke et godt nok tilbud, og lov om barneverntjenester gjelder for barn opp til 18 år, men ikke når det gjelder enslige mindreårige asylsøkere. Det gjør disse ungdommene utsatte, særlig når vi vet at de heller ikke må bo i asylmottak, men kan dra til familie og venner.

I forrige uke deltok jeg på et seminar i Riga om menneskehandel, på vegne av Nordisk Råd. Sjefen for Europols avdeling for menneskehandel, Steve Harvey, sa der at den handelen som økte mest, var handel med barn – handel med barn.

Hvorfor? Jo, det er fordi myndighetene rundt i hele Europa nå har fokus på trafficking av kvinner til sexindustrien. Men barn som kommer over grensen, blir ikke fulgt opp på samme måte. De blir ofte plassert i åpne mottak, hvor de kan rømme til vedkommende som handler dem,

eller handlerne gir seg ut for å være familie, og deretter er det ingen som savner barnet.

Det verste med dette er at det skjer i Norge også. Det er blitt påpekt av FNs barnekomité at vi bryter menneskerettigheten, og vi bryter med Barnekonvensjonen. Da er det at jeg er nødt til å spørre SV spesielt, som sammen med Fremskrittspartiet har kjempet både for asylsøkerbarna og for de andre utsatte barna: Har dere samvittighet til dette? Har dere samvittighet til å vite at barn blir utsatt for menneskehandel i Norge? Hvordan kan dere ha tid til å vente til 2009? Kanskje går det et år, kanskje mer. Hvor mange barn skal forsvinne og sendes ut i sexindustri og annet, før dere tar det ansvaret dere nå har fått, på alvor og sørger for at disse barna er trygt forvart så lenge de er i Norge, enten de skal sendes ut, eller de skal bli værende?

I fjor forsvant ni barn, som ingen vet hvor er blitt av. Ytterligere elleve har kommet til rette igjen, men allikevel er det ni barn som ingen kan gjøre rede for. Det er, når det kommer til stykket, denne regjeringens ansvar å passe på at ikke ni barn forsvinner fra statlige mottak i Norge.

Fremskrittspartiet fremmer forslag om å endre § 5A-1 i loven til å si at barn skal på omsorgssenter etter at alderen er bestemt. Slik ordlyden i loven er nå, skal det gis tilbud. Hvis barnet ikke ønsker det, kan det oppholde seg, etter et enkeltvedtak i barnevernet, sammen med familie eller kjente som allerede oppholder seg i Norge. Det er av samme grunn som jeg nevnte tidligere, nemlig menneskehandel, at jeg ønsker å endre § 5A-1. Jeg vil ikke akseptere at vi overlater barns skjebne til tilfeldigheten.

Jeg bestemte meg, da jeg var i St. Petersburg, for at jeg skulle gjøre alt som stod i min makt for å slåss mot handel av barn, og det gjør jeg nå. I St. Petersburg var jeg på et barnehjem for barn som var blitt utsatt for trafficking. Det var barn helt ned til tre år. De var blitt solgt av foreldrene sine og ble funnet rekende rundt i St. Petersburg på vei til sexindustrien i Europa. Jeg må be regjeringspartiene om å ta til fornuft og ikke vente et år eller to. Barnas skjebne venter ikke.

Det ligger ellers mye bra i denne proposisjonen. Vergene har kommet på plass, og vi er på riktig vei. Men jeg hadde håpet at vi skulle få støtte for forslaget om at også de mellom 15 og 18 år skal på omsorgssenter, innen utgangen av august 2008.

Jeg håper at statsråden har hørt innlegget mitt.

Presidenten: Vil representanten Woldseth ta opp forslag?

Karin S. Woldseth (FrP) [18:18:59] (på veg ned fra talerstolen): Jeg vil ta opp Fremskrittspartiets forslag i innstillingen.

Presidenten: Representanten Karin S. Woldseth har da tatt opp de forslagene hun refererte til.

Olemic Thommessen (H) [18:19:20]: Enslige mindreårige asylsøkere er en svært utsatt gruppe, med ekstra behov for beskyttelse og omsorg. Høyre mente i utgangspunktet at dette best ville bli ivaretatt ved egnede asyl-

mottak. Når flertallet på Stortinget ville det annerledes og flyttet ansvaret over til barnevernet, tar vi det ved denne korsvei til etterretning og støtter de forslag proposisjonen legger opp til. Vi håper selvfølgelig at et fra før ganske hardt prøvet barnevern makter å ivareta denne ganske krevende oppgaven for en så utsatt gruppe.

I den sammenheng vil jeg også oppfordre til når dette arbeidet går videre, at man bruker tid og krefter på hvordan omsorgssentrene skal etableres – det er jo lagt opp til at det skal bli flere av dem – men at man også har en særlig oppfølging av de kommunene som får omsorgssenter lagt til seg. Nå er det første i gang på Eidsvoll. Jeg tror nok at Eidsvoll kommune føler det som et stort ansvar, men også som en krevende oppgave.

Det har vært reist spørsmål om rettsikkerheten for disse barna. Vi slutter oss til Regjeringens opplegg for dette og mener at rettsikkerheten er godt ivaretatt, selv om man selvfølgelig skal følge opp dette videre.

Vi slutter oss også til at det må stilles krav om politiattest til verger. Vi merker oss at dette spørsmålet vil bli tatt opp i forbindelse med ny vergemålslov, men jeg støtter nok saksordførers synspunkt på dette og håper at ordningen kan komme i gang før.

Jeg finner ikke grunn til å gå dypere inn i de enkelte punktene. Det er ivaretatt i merknadene hva som er Høyres standpunkter. Vi støtter Regjeringens forslag og mener det ivaretar disse barnas behov innenfor den rammen som nå ligger i barnevernet.

Bjørg Tørresdal (KrF) [18:22:13]: Enslige mindreårige asylsøkere er en spesielt sårbar gruppe, med spesielle behov. Men de er først og fremst barn og ungdommer som har krav på beskyttelse og omsorg på lik linje med norske barn og ungdommer. Derfor er jeg veldig glad for at ansvaret for denne gruppen nå skal overføres fra utlendingsmyndighetene til barnevernet.

Dessverre gjelder det i første omgang kun for dem under 15 år. Omsorgssituasjonen for de enslige mindreårige asylsøkerne over 15 år må følges nøyne i påvente av at ansvaret for også denne gruppen blir overført til barnevernet. Jeg er bekymret for både omsorgen, rettsikkerheten og opplæringen de enslige mindreårige mellom 15 og 18 år får i dag.

Kostnadsberegninger fra Finansdepartementet viser at de enslige mindreårige asylsøkerne vil få betydelig større ressurser ved en overføring fra utlendingsmyndighetene til barnevernet. Kristelig Folkeparti fremmet derfor forslag i forbindelse med behandlingen av statsbudsjettet for 2008 om at ansvaret for de enslige mindreårige asylsøkerne over 15 år overføres fra utlendingsmyndighetene til barnevernet fra 1. september 2008. Vi mener at en slik overføring er nødvendig for å sikre barna en forsvarlig omsorgssituasjon, istedenfor dagens løsninger, hvor kapasiteten er sprengt og bemanningen og ressurssituasjonen ved mottakene er uholdbar.

Så til spørsmålet om hvorvidt det skal flettes et enkeltvedtak før den enslige mindreårige asylsøkeren plasseres i et omsorgssenter. Vi har vært i tvil i denne saken, men har konkludert med å støtte Regjeringens forslag.

Åtte høringsuttalelser, herunder uttalelsen fra NGOU-nettverket, uttrykker imidlertid bekymring for om barnets beste blir ivaretatt ved direkte plassering i omsorgssenter. Kristelig Folkeparti er enig med disse høringsinstansene i at enslige mindreårige asylsøkere har et minst like stort behov som andre barn for en individuell vurdering i form av et enkeltvedtak. Jeg vil derfor understreke betydningen av at det flettes et enkeltvedtak etter barnevernsloven kapittel 4 senest innen seks uker etter at barnet har ankommet til omsorgssenteret, og at forslag til vedtak skal utarbeides i samarbeid med barnet og vergen. Et enkeltvedtak er nødvendig for å sikre enslige mindreårige asylsøkere en like god omsorgssituasjon som andre barn under barnevernets omsorg.

I den sammenheng er det viktig at det er barnets behov og ikke hvorvidt institusjonen er statlig eller ikke, som blir avgjørende for hvilket tilbud barnet får. I den sammenheng vil jeg trekke fram Cocoon Ressurscenter i Farsund.

Cocoon Ressurscenter for barnevern og etnisitet har bygd opp en privat institusjon og ønsker å gi et tilbud til ofre for menneskehandel, enslige mindreårige asylsøkere, barn som er utsatt for tvangsekteskap eller kjønnslemlestelse, og barn som har vært på flukt fra krig, og har store traumer. På tross av mange meldinger fra ulike fagteam som ønsker å benytte seg av tilbuddet, får de ikke driftsavtale med Bufetat.

Barn og ungdom som er ofre for menneskehandel, vil hos Cocoon få et tilbud som møter deres individuelle behov med tanke på både sikkerhet, trygghet og trivsel. De barn og ungdommer som kommer til Cocoon, vil kunne ha opplevd både krig, fattigdom og nød. Noen kan ha vært på flukt, kanskje i flere år, og de kan ha opplevd omsorgssvikt og overgrep, både fysisk og psykisk. Barn og ungdom som står i fare for eller er ofre for tvangsgifting og kjønnslemlestelse, vold og seksuelle overgrep, traumer og kriser, vil kunne få et tilrettelagt tilbud ved Cocoon. Jeg håper statsråden sammen med Bufetat vil foreta en ny vurdering av denne spesielle institusjonen og få de 20 ansatte som nå er permittert, tilbake i et viktig arbeid.

Vergesituasjonen for enslige mindreårige asylsøkere er bekymringsfull. Verger får i dag mangelfull opplæring og oppfølging, og det er svært varierende hvor god oppfølging enslige mindreårige asylsøkere får av sine verger. Vergegne skal bl.a. bidra til å utarbeide forslag til oppfølgingsvedtak av den enslige mindreårige, og Kristelig Folkeparti håper derfor at Regjeringen snart får på plass en ny vergemålslov som vil gi en bedre vergeordning for enslige mindreårige asylsøkere.

Til slutt til forslag nr. 2, fra Fremskrittspartiet. Dette forslaget er nesten i tråd med det forslaget som Kristelig Folkeparti tidligere har fremmet. Når dette forslaget kommer til votering i Odelstinget, vil Kristelig Folkeparti støtte det.

Trond Lode (Sp) [18:27:10]: Som relativt fersk i denne salen ynskjer eg å rosa alle dei som i mange år har stått på for å sikra at asylbarn i Noreg skal ha dei same rettane som andre barn. Eg er glad for å vera ein del av eit politisk fleirtal som har sørgt for

at einslege mindreårige under 15 år no er barnevernets ansvar.

Eg vil stilla meg saman med pådrivarane for at overføringa av dei som er frå 15 til 18 år, før utgangen av 2009 òg skal verta så god som i det heile mogleg. Saman med oss må interesseorganisasjonane halda fram med å fokusera på dette og halda fram med å pressa folkevalde og myndigheter. Eg synest dei som har skapt slagordet «fyrst barn, så flyktning», på ein god måte har fanga essensen i kva dette dreier seg om. Mykje kunne ha vore sagt om at det har teke så mange år å erkjenna dette som burde vera openbert – så mange politiske debattar og så mange skiftande politiske fleirtal. Eg vel å la den ballen liggja og konstaterer i staden at me i dag tek eit historisk viktig skritt.

Utfordringa er å sørge for at det til kvar tid sitjande politiske fleirtalet bidreg til å byggja vidare på det fundamentet me no legg. Dei einslege mindreårige asylsøkjane er ei gruppe som korkje roper høgt, har gode forhandlingskort eller renner ned Stortingets dører. Då vert det vår plikt som folkevalde å ikkje gløyma dei når det kvart år skal prioriterast mellom alle gode formål.

Når me i framtida skal sikra dei mindreårige asylsøkjane dei rettane me i dag slår fast at dei skal ha, dreier det seg om kontinuerleg prioritering og arbeid med innhaldet i det tilbodet me skal gi. Som statsråden vil eg leggja vekt på at me må ta utgangspunkt i unganesh spesielle situasjon og behov. Me skal gi eit tilbod som kvalitetsmessig skal vera like godt som det som barnevernet gir andre ungar. Opprettinga av omsorgssenter er eit stort og viktig skritt i riktig retning, men me veit at me ikkje er heilt i mål. På mange måtar har me no lagt dei avgjørende rammene. Dei neste åra skal me sørge for at innhaldet i dei vert bra.

I dag veit me at det for ofte tek for lang tid frå ein unge kjem til Noreg til alder vert fastsett. Det betyr at det er for stort spenn i den aldersgruppa som i dag vert plassert som einslege mindreårige.

Me må sørge for at omsorgssentra lever opp til sitt namn, m.a. ved å sikra ein rask introduksjon mellom barnevernet og unganer, og ei sikrare og langt raskare aldersfastsetjing som silar ut dei som ikkje er ungar, og dermed beskyttar dei som er det. Ungane må få eit stabilt forhold til voksenpersonar som kan følgja dei opp. Dagens verjeordning må utviklast vidare. Bekymringa for dei unganer som kvart år forsvinn frå mottak i Noreg, er stor, og eg håpar og trur at omsorgssentra representerer tryggare rammer for unganer, slik at forsvinningane kan verta færre. For få av dei som forsvinn, vert i dag funne. Politi, UDI og barnevern må få moglegeheter til å samarbeida på best mogleg måte for å løysa forsvinningssakene.

Eg peikar på utfordringane fordi me overfor denne gruppa ungar har forsømt oss for lenge til at me no kan kvila på laurbæra. Samtidig vil eg understreka at utfordringane ikkje overskyggjer det faktum at dei lovendringane me i dag vedtek, er historisk viktige, og at eg er stolt over å tilhøyra det politiske fleirtalet som fekk dette til.

Trine Skei Grande (V) [18:31:25]: Ja, det er en viktig og sårbar gruppe vi snakker om, kanskje blant de mest

sårbare vi har ansvar for. Det er stor enighet om det som skal gjøres i dag – å ære dem som æres bør, skal jeg komme tilbake.

Jeg har lyst, når jeg har anledninga, til å sette fokus på alle dem som forsvinner ut av dette systemet, og den måten de forsvinningene blir tatt på alvor på. Jeg har blitt kontaktet av ungdommer som har hatt kontakt med barn på asylmottak. Barnet har forsvunnet, og de har gått til politiet og fortalt at et barn har forsvunnet. Det er blitt slått alarm over hele politikammeret, inntil man plutselig har fått beskjed om at det var en unge på et asylmottak. Da er det ikke så veldig viktig lengre. Det sier noe om prioritering av unger i dette landet, som vi faktisk ikke kan godta. Det å få skjerpet holdninga til dette er faktisk ganske viktig.

Det er ikke bare de grusomme tingene som Fremskrittspartiets representant kom inn på, men av og til får unger panikk for at de ikke får være her lenger og stikker av sjøl. Vi har f.eks. i Oslo funnet leiligheter med opptil 20 vietnamesiske ungdommer som bor i en bitte liten ettroms leilighet, fordi de har stukket av fordi de trodde at de ikke fikk opphold. Vi har mange eksempler på at det fører til grusomme skjebner, sjøl om det ikke er de verste menneskehandlerne som står bak dem.

En annen viktig utfordring ved å sette i gang denne loven er å ha kompetanse på hva disse ungene bør møtes med. Jeg er nok også litt skeptisk til å tro at det å samle alle på ett sted er den beste løsninga. Det er en utfordring tilbake til Regjeringa, og også det å bygge opp kompetanse når det gjelder hvilken støtte unger med traumatiske opplevelser skal ha. For noen år tilbake, da jeg satt i jobben som skolebyråd her, gjennomførte vi en undersøkelse av unger med krigsopplevelser i Oslo-skolen, og hvilke problemer de hadde. Der viste det seg at problemer knyttet til vold og utagering var nesten fraværende, mens konstruksjonsproblemer og tilknytningsproblemer var mye større, og det trenger man å ha kompetanse på.

Så vil jeg gjerne skryte av SV og SVs saksordfører for at de har gjort denne gode jobben. Det tror jeg faktisk at SV skal ha skryt for. Det som jeg er litt lei meg for, er at SVs fraksjoner i andre komiteer som omhandler samme gruppe, ikke har hatt de samme stayerne som SVs fraksjon på dette området har hatt. Det at vi fattet et vedtak i utlendingsloven for noen uker siden, der innvandringspolitiske hensyn ikke bare var satt over barns beste – for det kan jeg forstå – men at de også setter innvandringspolitiske hensyn foran det som er barnefaglig forsvarlig, som er tolkningen i utlendingsloven, gjør det faktisk ikke lettere å være unger i disse mottakene. Det handler ikke bare om dem som kan forsvinne fordi de blir utsatt for menneskehandel, men det handler om alle dem som stikker av fordi de ikke tror at de får opphold. Jeg skulle ønske at SV hadde like stort gjennomslag i Regjeringa på disse områdene som de har hatt på dette området.

Så vil jeg bare påpeke at det er en feil i merknadene fra komiteen. Under punkt 2.8, som går på vergemål og politiattester, skal Venstre ikke være med på merknadene i andre avsnitt. Grunnen til det er at vi er skeptiske til å tro at en politiattest hindrer overgrep mot barn. På forsiden

av avisene i dag har vi en av de verste overgrepshistoriene vi kanskje kan forestille oss. Denne mannen hadde nok fått politiattest. Det er ganske mange som ville ha fått politiattest, men som gjør grusomme ting mot barn. En politiattest er ingen sikkerhet, pluss at vi i Venstre mener at når man ikke er kapabel til å jobbe med barn, skal man dømmes av det, og ikke ved et litt lempeldig forhold til hva politiattest er. For en politiattest stopper veldig lite, sier veldig lite, og den klarer heller ikke å nå målsettinga.

Jeg vil gjerne understreke at det på ingen måte er noe ønske om at man skal bruke lengre tid på systemet rundt verger for disse ungene, for det syns jeg har tatt lovlig lang tid. Det må man få fortgang på, for det er en viktig del av rettssikkerheten til disse ungene. Så får man heller finne andre måter å kvalifisere folk på enn ved en skinnssikkerhet, som en politiattest er.

Så vil jeg på samme måte som Kristelig Folkeparti si at når saken kommer til Stortinget, ønsker vi å stemme for Fremskrittspartiets forslag nr. 2.

Presidenten: Presidenten har merket seg at det er en feil på side 17 under punkt 2.8 annet avsnitt.

Statsråd Anniken Huitfeldt [18:36:56]: En rekke enkeltpersoner, frivillige organisasjoner, fagmiljø og politiske partier har gjennom en årekke engasjert seg i forholde til barn ved statlige asylmottak. De har gjort en innsats i å representere disse barna og engasjert seg i forhold til deres situasjon i den politiske diskusjonen. Det har vært nettverk med Advokatforeningen, Redd Barna, Barneombudet og mange flere. Vi har hatt et konstruktivt samarbeid med disse gruppene, og jeg tror at dette har bidratt til at vi har funnet gode løsninger. Vi har ikke vært enige i alt, men så er det også en viktig lov vi skal behandle i dag.

Enslige mindreårige asylsøkere er en gruppe som er særlig sårbar, som mange har vært inne på. De har ekstra behov for beskyttelse, omsorg, trygghet og tett oppfølging. Ved oversøringen av omsorgsansvaret for disse barna til barnevernet har Regjeringen vært særlig opptatt av å ta utgangspunkt i barnas spesielle situasjon og behov.

Målet er å gi et omsorgstilbud til enslige mindreårige asylsøkere som ivaretar dette behovet. Det skal være kvalitetsmessig godt og likeverdig med det tilbuddet som gis av barnevernet til barn som fra før av bor i Norge. Målet er å sørge for at deres rettssikkerhet blir like godt ivaretatt som rettssikkerheten for andre barn. Et mer langsiktig mål er at de barna som forblir i landet, skal bli aktive, kvalifiserte og selvstendige deltagere i samfunnet. En styrking av tilbuddet til disse barna vil kunne bidra til å forebygge psykososiale problemer og kriminalitet. Tilbuddet skal bidra til en god og trygg livssituasjon og oppvekst i Norge, eventuelt en best mulig retur til hjemlandet.

Regjeringen har valgt å etablere spesielle omsorgssentre for enslige mindreårige asylsøkere. Regjeringen har videre valgt å fremme dette lovforslaget som et nytt kapittel i barnevernsloven. Loven skal regulere både barnevernets omsorgsansvar for enslige mindreårige asylsøkere og selve omsorgstilbuddet ved omsorgssentrene. Lovforslaget om-

fatter også nødvendige endringer i andre bestemmelser i barnevernsloven som bidrar til å sikre at barnas behov og rettssikkerhet blir mest mulig ivaretatt.

Regjeringen har lagt opp til en trinnvis overføring. Ansvaret for dem under 15 år er allerede overført, mens det tas sikte på å overføre ansvaret for dem mellom 15 og 18 år i løpet av 2009. Denne trinnvise overføringen gir mulighet til å høste viktige erfaringer fra prosessen med oppstart og drift av omsorgssentrene for dem under 15 år før overføring av ansvaret for dem over 15 år.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Karin S. Woldseth (FrP) [18:40:01]: I 2007 forsvant ni barn fra mottakene. Vi fikk også høre på høringerne som var i forbindelse med den saken, at politiet ikke etterforsker forsvinninger fra asylmottak.

I den nye delen i loven, § 5A, er det fremdeles et tilbud om å bo på omsorgssenter. Det er ikke noe man må gjøre.

Da vil jeg gjerne stille statsråden følgende spørsmål: Hvem har ansvaret for dem som forsvinner i 2008?

Statsråd Anniken Huitfeldt [18:40:42]: Jeg har merket meg at vi har fått en rapport som viser at barn forsvinner fra mottak, og at dette er saker som i liten grad har blitt fulgt opp. Vi har ikke oversikt over hva som har skjedd med de barna som har forsvunnet fra mottak. Jeg kjenner ikke til at dette har foregått fra det nystartede senteret på Eidsvoll.

Jeg synes det er viktig at vi nå bruker tiden på å forebygge slike hendelser og også følger opp dem som har forsvunnet. Jeg vil sammen med justisministeren og arbeids- og inkluderingsministeren sørge for at representanter for politi, statlig og kommunalt barnevern samt utlendingsmyndigheter legger en felles strategi for å hindre at slike ting skjer.

Trine Skei Grande (V) [18:41:46]: Jeg vil gjerne spørre statsråden om dette med kompetanseoppbygging, ikke bare innenfor barnevernet, men også med tanke på at noen av disse kan bli plassert i fosterhjem. Vi snakket i en sak tidligere i dag om rekruttering av fosterhjem. Det er en spesiell utfordring for et fosterhjem å kunne ha kompetanse med hensyn til hvordan man skal forholde seg til barn som kanskje har hatt tøffe opplevelser, som i hvert fall har vært gjennom tøffe brudd i sine familieforhold.

Hvilken plan har egentlig statsråden for å sørge for at den kompetanseoppbyggingen skjer, slik at vi sprer den kompetansen ut til de andre enhetene som disse barna møter, f.eks. til fosterhjem, skoler og andre?

Statsråd Anniken Huitfeldt [18:42:29]: Gjennom de tilbudene vi nå bygger opp, får vi stadig mer kompetanse med hensyn til hvordan vi skal forholde oss til denne gruppen. Dette er en gruppe som vi ikke i tilstrekkelig grad har tatt hensyn til ved de eksisterende mottakene, så ved Eidsvoll vurderer vi nå kontinuerlig situasjonen og ønsker å høste erfaringer av dette arbeidet. Det gjelder ikke bare ved

institusjonen, men f.eks. også i forholdet til verger, som representanten var inne på i sitt innlegg. Jeg ser at det er behov for å iverksette tiltak for å styrke vergefunksjonen. Jeg er også helt enig i at det er ønskelig at arbeidet med ny vergemålslovgivning ferdigstilles så snart som mulig.

Bjørg Tørresdal (KrF) [18:43:21]: Statsråden sa i sitt innlegg at dette skjer trinnvis. Nå tar en i første omgang barn opp til 15 år. Det er veldig bra, og det er vi helt enige i. Men så er vi litt bekymret for at det vil ta litt tid før neste trinn kommer på plass. Det er rett, som statsråden sa, at en vinner kompetanse, men jeg vil peke på at en øg kan vinne kompetanse ved å sette i gang tiltak i dag for denne gruppen som er mellom 15 og 18 år.

Mange medieoppslag har vist at det er behov for tiltak straks overfor denne gruppen mellom 15 og 18 år. Jeg er veldig opptatt av at det nå skal foregå et samarbeid mellom de som har ansvaret under utlendingsmyndighetene, og de som nå skal overta ansvaret. Kan statsråden si noe om at det foretas strakstiltak overfor denne gruppen, og at en har et samarbeid fram mot det som skal skje i 2009?

Statsråd Anniken Huitfeldt [18:44:08]: Vi har fullt fokus på at vi skal overføre ansvaret for dem under 18 år i 2009. Vi ønsker å høste erfaringer fra de prosjektene vi nå har, med sikte på å utvide loven til også å gjelde dem mellom 15 og 18 år. Jeg er derfor glad for at vi har stått sammen om å overføre ansvaret for dem under 15 år, og meiner vi nå høster mer kompetanse med hensyn til hvordan vi skal foreta en utvidelse av denne loven.

Karin S. Woldseth (FrP) [18:44:50]: Jeg vil bare få det klart og bekreftet fra statsråden at hun, sammen med justisministeren og arbeids- og inkluderingsministeren, påtar seg ansvaret for de barna som eventuelt måtte forsvinne i 2008.

Og: Er det greit at Norge bryter Barnekonvensjonen og menneskerettighetene i ett og et halvt år, eller eventuelt til de barna som er mellom 15 og 18 år, får plass i et omsorgssenter?

Statsråd Anniken Huitfeldt [18:45:23]: Alt som er Regjeringens arbeid, handler om å følge Barnekonvensjonen. Vi har jo gått i bresjen for å overføre ansvaret for de under 15 år til barnevernet. Det var jo en sak i Stortinget om dette, hvor vi stemte sammen med Venstre og Kristelig Folkeparti og var enig i dette. Slik at Regjeringens politikk tar sikte på å styrke barns rettigheter, både for dem under og dem over 15 år.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til replikk. De talere som heretter får ordet, har en taletid på inntil 3 minutter.

May Hansen (SV) [18:46:26]: Jeg vil understreke to punkter som jeg ikke sa noe om i mitt første innlegg. Vi i komiteen er helt klare på at det må arbeides videre med å intensivere arbeidet med å få en mer treffsikker aldersfastsettelse for enslige mindreårige asylsøkere, og at svar-

tiden på disse testene må bli kortet ned. Det er helt klart uheldig hvis det ikke er barn som blir plassert i et omsorgssenter for barn. Det er helt nødvendig at vi får på plass en god alderstesting, slik at vi vet at disse barna er under 15 år eller under 18 år. Det er en ganske stor usikkerhet når man sitter i et mottak og venter på en alderstesting også, så det er viktig at man forsørger dette arbeidet og får dette på plass. Det er best for alle parter.

Når det gjelder den individuelle vurderingen av det enkelte barn, har vi også presisert at omsorgssenter er én ting, men disse barna skal, på lik linje med andre barn, vurderes ut fra hvilket behov de har. Det kan hende at det er andre barnevernstiltak som er mer målrettet, og det kan også hende at det er fosterhjemsplassering som er mest hensiktsmessig for disse barna. Det er det veldig viktig å presisere, fordi de skal ha den samme rettssikkerheten som andre barn.

Når det gjelder representantene fra Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti, som sier at disse barna skal inn i et omsorgssenter fra 2008, så hadde det vært veldig ønskelig. Det er jo derfor vi har bevilget 5 mill. kr dette året, for å få i gang en planlegging og få disse omsorgssentrene på plass. Det er ingen omsorgssenter som står der 1. august i 2008. Da lurer jeg litt på hvordan Fremskrittspartiet rent praktisk skal greie å få dette på plass, når ikke disse omsorgssentrene står der. Vi vet at vi gjorde en innsats i fjor for å få de barna under 15 år på plass innen 1. oktober 2007 – 1. september var det vel først. Det ble jo utsatt, fordi det var praktisk umulig. Det vi også vet nå, er at det kommer flere barn til Norge, og man har nå måttet opprette et nytt omsorgssenter for dem også under 15 år.

Jeg er veldig fornøyd med det statsråden har sagt, og jeg er veldig fornøyd med det denne regjeringa gjør.

Det er selvfølgelig slik at ingen barn skal bli borte fra mottak uten at noen etterforsker dette og finner ut hva det er. De skal lettes etter.

Jeg vil også takke komiteen for at vi har vært såpass samstemte. Dette bryr vi oss om, dette ønsker vi alle å få på plass. Dette må vi nå få rammet inn på en god måte, slik at disse barna får den samme rettssikkerheten som andre barn under barnevernet i Norge.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 1. (Votering, se nedenfor)

Etter at det var ringt til votering, uttalte

presidenten: Odelstinget går da til votering.

Votering i sak nr. 1

Presidenten: Under debatten er det satt fram to forslag fra Karin S. Woldseth på vegne av Fremskrittspartiet.

Forslag nr. 2, fra Fremskrittspartiet, lyder:

«Stortinget ber Regjeringen snarest og innen utgangen av august 2008, å overføre omsorgsmyndigheten fra utlendingsmyndighetene til barnevernet når det gjelder barn mellom 15 og 18 år.»

Dette forslaget blir i samsvar med forretningsordenens § 30 fjerde ledd å sende Stortinget.

Komiteen hadde innstilt til Odelstinget å gjøre slikt vedtak til

l o v
om endringer i lov 17. juli 1992 nr. 100 om
barneverntjenester mv.

I

I lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester gjøres følgende endringer:

§ 2-3 fjerde ledd bokstav c skal lyde:

c) føre tilsyn med institusjoner etter kapittel 5 og *omsorgssentre for mindreårige etter kapittel 5 A.*

§ 2-3 sjuende ledd skal lyde:

Departementet kan kreve at kommunale organer som hører under loven, uten hinder av taushetsplikt, gir de opplysninger og meldinger som er nødvendige for at departementet skal kunne utføre sine oppgaver etter første ledd. Statlige sentrale myndigheter, statlige regionale myndigheter og fylkesmannen kan kreve at alle institusjoner som omfattes av kapittel 5 i loven, *og omsorgssentre for mindreårige som omfattes av kapittel 5 A i loven*, uten hinder av taushetsplikt, gir de opplysninger og meldinger som er nødvendige for at myndighetene skal kunne utføre sine oppgaver etter loven. Disse myndigheter kan også kreve adgang til alle institusjoner som går inn under kapittel 5, *og omsorgssentre for mindreårige som går inn under kapittel 5 A.*

§ 4-4 femte ledd første punktum skal lyde:

Når vilkårene i annet ledd er til stede, og dersom behovene ikke kan løses ved andre hjelpestiltak, kan barneverntjenesten også formidle plass i fosterhjem, institusjon, *omsorgssentre for mindreårige* eller i senter for foreldre og barn.

§ 4-14 bokstav b, c og ny bokstav d skal lyde:

b) i institusjon, jf. § 5-1 og § 5-8,

c) i opplærings- eller behandlingsinstitusjon når dette er nødvendig fordi barnet er funksjonshemmet, eller

d) i *omsorgssentre for mindreårige*, jf. kapittel 5 A.

Votering:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Videre var innstilt:

Nytt kapittel 5 A skal lyde:

Kapittel 5 A Omsorgssentre for mindreårige

§ 5A-1 Opphold på omsorgssenter for mindreårige

Statlig regional barnevernmyndighet skal gi barn som har kommet til riket og søkt asyl uten foreldre eller andre med foreldreansvar, tilbud om opphold på et omsorgssenter for mindreårige.

Tilbuddet skal gjelde fra barnet blir overført fra utlen-

dingsmyndighetene til statlig regional barnevernmyndighet frem til det blir bosatt i en kommune eller forlater riket.

Bestemmelsen gjelder barn som er under 15 år når asylsøknaden fremmes. For barn over 15 år gjelder bestemmelsen fra den tid Kongen bestemmer.

Presidenten: Til § 5A-1 foreligger det et avvikende forslag, nr. 1, fra Fremskriftspartiet. Forslaget lyder:

«§ 5A-1 Opphold på omsorgssenter

Statlig regional barnevernmyndighet skal gi barn som har kommet til riket og søkt asyl uten foreldre eller andre med foreldreansvar, opphold på et omsorgssenter for mindreårige.

Oppholdet skal gjelde fra barnet blir overført fra utlendingsmyndigheten til statlig regional barnevernmyndighet, frem til det blir bosatt i kommune eller forlater riket.

Bestemmelsen gjelder barn som er under 15 år når asylsøknaden fremmes. For barn over 15 år gjelder bestemmelsen fra den tid Kongen bestemmer.»

Votering:

Ved alternativ voting mellom komiteens innstilling og forslaget fra Fremskriftspartiet ble innstillingen bifalt med 58 mot 16 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 18.56.32)

Videre var innstilt:

§ 5A-2 Ansvaret for omsorgen

Når barnet har opphold på et omsorgssenter, har statlig regional barnevernmyndighet omsorgen for barnet. På vegne av statlig regional barnevernmyndighet skal omsorgssenteret utøve omsorgen.

Omsorgssenteret skal gi barnet god omsorg og trygghet og bidra til at det får den oppfølgingen og behandlingen det har behov for.

§ 5A-3 Ansvaret for å ivareta barnets behov ved ankomst

Omsorgssenteret skal ved barnets ankomst til senteret vurdere barnets situasjon og behov og ivareta behovene på best mulig måte også før det foreligger oppfølgingsvedtak etter § 5A-4.

Dersom barnets behov etter omsorgssenterets vurdering ikke kan ivaretas på en tilfredsstillende måte på omsorgssenteret, eller barnet ønsker opphold utenfor omsorgssenteret, skal omsorgssenteret varsle barneverntjenesten for vurdering av om det bør iverksettes særlige tiltak etter kapittel 4.

§ 5A-4 Oppfølgingsvedtak

Omsorgssenteret skal i samarbeid med barnet utrede barnets situasjon og behov og utarbeide et forslag til oppfølging av barnet mens det oppholder seg på omsorgssenteret. Forslaget skal oversendes statlig regional barnevernmyndighet innen tre uker etter barnets ankomst til senteret. Statlig regional barnevernmyndighet skal innen

seks uker etter barnets ankomst til senteret treffe vedtak om oppfølging av barnet mens det oppholder seg på senteret.

Oppfølgingsvedtaket skal ligge til grunn for den videre oppfølgingen av barnet på omsorgssenteret.

§ 5A-5 Ansvaret for å følge barnets utvikling under oppholdet på omsorgssenteret

Omsorgssenteret og statlig regional barnevernmyndighet skal følge barnets utvikling nøye. Ved vesentlige endringer i barnets behov for oppfølging skal det om nødvendig treffes nytt oppfølgingsvedtak i tråd med § 5A-4 første ledd.

Dersom barnets utvikling medfører at barnets behov etter omsorgssenterets vurdering ikke lenger kan ivaretas på en tilfredsstillende måte på omsorgssenteret, eller barnet ønsker opphold utenfor omsorgssenteret, skal omsorgssenteret i stedet varsle barneverntjenesten for vurdering av om det bør iverksettes særlige tiltak etter kapittel 4.

§ 5A-6 Kartlegging

Omsorgssenteret skal i løpet av barnets opphold på senteret foreta en kartlegging av barnets situasjon og behov som grunnlag for en etterfølgende bosetting i en kommune.

Kartleggingen skal utarbeides i samarbeid med barnet. Oversendelse av kartleggingen til aktuelle myndigheter forutsetter skriftlig samtykke.

§ 5A-7 Tilsyn, godkjenning, rettigheter under oppholdet og krav til kvalitet

Lovens §§ 5-7, 5-8, 5-9 og 5-10 med tilhørende forskrifter gjelder tilsvarende for omsorgssentre som for institusjoner.

§ 5A-8 Ansvar for etablering og drift

Statlig regional barnevernmyndighet har ansvar for at det etableres og drives omsorgssentre for mindreårige.

§ 5A-9 Økonomisk ansvar

Utgiftene forbundet med opphold i omsorgssenter i medhold av § 5A-1 dekkes av statlig regional barnevernmyndighet.

§ 5A-10 Plassering i omsorgssenter etter lovens kapittel 4

Ved plassering av barn i omsorgssenter ved vedtak etter kapittel 4 gjelder § 4-18 om ansvaret for omsorgen i foreldrenes sted, § 5-4 om inntak og utskriving og bestemmelsene i kapittel 9 om utgiftsfordeling tilsvarende som ved plassering i institusjon.

§ 6-2 skal lyde:

§ 6-2 Anvendelse av forvaltningsloven på private institusjoner og private omsorgssentre for mindreårige

For private institusjoner og private omsorgssentre for mindreårige som er godkjent etter § 5-8, gjelder forvaltningsloven for klientsaker, med de særregler som er fastsatt i denne loven, jf. § 6-1.

Overskriften til § 6-5 skal lyde:

Klage over barneverntjenestens og statlig regional barnevernmyndighets vedtak

§ 6-5 første ledd skal lyde:

Enkeltvedtak som barneverntjenesten har truffet, *og oppfølgingsvedtak som statlig regional barnevernmyndighet har truffet*, kan påklages til fylkesmannen.

§ 6-7 første ledd skal lyde:

Enhver som utfører tjeneste eller arbeid for et forvaltningsorgan eller en institusjon *eller et omsorgssenter for mindreårige* etter denne loven, har taushetsplikt etter forvaltningsloven §§ 13 til 13 e. Overtredelse straffes etter straffeloven § 121.

6-7 tredje ledd første punktum skal lyde:

Opplysninger til andre forvaltningsorganer, jf. forvaltningsloven § 13 b nr. 5 og 6, kan bare gis når dette er nødvendig for å fremme barneverntjenestens, *institusjonens eller omsorgssenteret for mindreåriges oppgaver*, eller for å forebygge vesentlig fare for liv eller alvorlig skade for noens helse.

§ 6-10 annet ledd skal lyde:

Den som skal ansettes i en institusjon som er omfattet av § 5-1, *i en privat eller kommunal institusjon som er godkjent etter § 5-8, eller et omsorgssenter for mindreårige etter kapittel 5 A*, skal legge fram tilfredsstillende politiattest. Det kan kreves politiattest også fra andre som utfører oppgaver for institusjonen *eller omsorgssenteret for mindreårige*, og som har direkte kontakt med barn og unge som oppholder seg der.

§ 7-2 annet ledd skal lyde:

Departementet oppnevner utvalg som nevnt i første ledd bokstav b og c. Oppnevningen gjelder for fire år om gangen. Medlemmer til utvalg som nevnt i første ledd bok-

stav c, skal tas fra utvalget for meddommere som velges i henhold til domstolloven § 66 første ledd.

II

I lov 21. desember 2000 nr. 105 om opplysningsplikt og angrerett m.v. ved fjernsalg og salg utenfor fast utsalgsted skal § 7 a tredje ledd første punktum lyde:

Forutsatt at forbrukeren uttrykkelig har gitt sitt samtykke til dette, kan tjenesteyteren i telefonsamtaler nøyse seg med å gi opplysningene nevnt i første ledd bokstav a, c, d, e, f og j.

III

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Votering:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Presidenten: Det voteres over lovens overskrift og loven i sin helhet.

Votering:

Lovens overskrift og loven i sin helhet ble enstemmig bifalt.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

Sak nr. 2 [18:57:05]

Referat

Presidenten: Det foreligger ikke noe referat.

Dermed er sakens kart ferdigbehandlet.

Forlanger noen ordet før møtet heves? – Møtet er hevet.

Møtet hevet kl. 18.58.
